

Relevantný trh: sektor sadrokartónových dosiek v Nemecku, v Spojenom kráľovstve, vo Francúzsku a v Beneluxe.

Porušenie: odvolateľka namieta skreslenie dôkazov, porušenie pravidiel súvisiacich s dôkazným bremenom, porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, porušenie zásady proporcionality, nesprávne právne posúdenie a nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o zvýšenie pokuty z dôvodu opakovaného porušenia.

Informácie o rozsudku: ESD (Súdny dvor EÚ) dňa 17. júna 2010 odmietol odvolanie voči rozsudku Všeobecného súdu EÚ v právnej veci C-413/08 **Lafarge SA** (odvolateľka - žalobkyňa) c/a Komisia, ktorý žalobu žalobkyne voči Komisii zamietol.

ESD sa v rozsudku zaoberal nasledovnými pojmami: Odvolanie, Kartel, Sadrokartónové dosky, Skreslenie dôkazov, Dôkazné bremeno, Nedostatok odôvodnenia, Nariadenie č. 17, Článok 15 ods. 2, Sankcia, Opakované porušovanie, Štádium, v ktorom sa zohľadňuje odstrašujúci účinok pokuty.

Žalobkyňa sa žalobou na Všeobecnom súde domáhala zrušenia rozhodnutia Komisie z dňa 27. februára 2002 („rozhodnutie Komisie“), ktorým Komisia uložila žalobkyni pokutu za porušenie čl. 81 Zmluvy vo výške 249,6 mil. EUR. Komisia v rozhodnutí usúdila, že dotknuté podniky sa zúčastnili na jedinom a trvajúcim porušení, ktoré sa prejavilo správaním predstavujúcim dohodu alebo zosúladené postupy podľa článku 81 ZES.

Pre stanovenie východiskovej sumy pokút určenej podľa závažnosti porušenia Komisia najskôr poukázala na to, že dotknuté podniky sa dopustili porušenia, ktoré bolo svojou povahou veľmi závažné, keďže cieľom dotknutých postupov bolo skončiť cenovú vojnu a stabilizovať trh výmenou dôverných informácií. Komisia okrem toho usúdila, že uvedené postupy mali dosah na trh, keďže dotknuté podniky zastupovali skoro celú ponuku sadrokartónových dosiek, a že rôzne prejavy kartelu sa uskutočnili na trhu, ktorý bol navyše veľmi koncentrovaný a oligopolný. Čo sa týka rozsahu relevantného geografického trhu, Komisia sa domnievala, že kartel sa vzťahoval na štyri hlavné trhy v Európskom spoločenstve, konkrétne trhy v Nemecku, Spojenom kráľovstve, vo Francúzsku a v Beneluxe.

Keďže Komisia ďalej usúdila, že medzi dotknutými podnikmi je značný nepomer vo veľkosti, zvolila k nim rozdielny prístup, pričom v tejto súvislosti svoje rozhodnutie založila na obrate z predaja daného výrobku na relevantných trhoch počas posledného úplného roka porušovania. Na tomto základe bola východisková suma pokuty stanovená na 80 miliónov eur pre BPB, 52 miliónov eur pre Knauf a Lafarge a 8 miliónov eur pre Gyproc.

Aby mala pokuta dostatočne odstrašujúci účinok s ohľadom na veľkosť a celkové zdroje podnikov, východisková suma pokuty uložená podniku Lafarge bola zvýšená o 100 %, teda až na 104 miliónov eur. Pokuta bola ešte zvyšovaná vzhľadom na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

ESD k jednotlivým odvlacím dôvodom uviedol nasledovné:

Skreslenie dôkazov

Podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkové okolnosti, a až na výnimky, ani preskúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd prijal na preukázanie týchto skutkových okolností. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli dodržané všeobecné právne zásady a procesné pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena a vykonávania dôkazných prostriedkov, prislúcha len Všeobecnému súdu, aby posúdil dôkaznú hodnotu, ktorú je potrebné priznať predloženým dôkazom.

O takéto skreslenie ide vtedy, ak sa bez poukazovania na nové dôkazy hodnotenie existujúcich dôkazov javí ako zjavne nesprávne (pozri rozsudok z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 37).

Porušenie pravidiel súvisiacich s dôkazným bremenom

Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že strana alebo orgán, ktoré tvrdia, že došlo k porušeniu pravidiel hospodárskej súťaže, by mala dokázať existenciu takéhoto porušenia, a podnik alebo združenie podnikov, ktoré sa dovolávajú práva na obranu proti zisteniu porušenia, by mali preukázať splnenie podmienok na uplatnenie takejto obrany tak, aby uvedený orgán musel následne predložiť iný dôkaz (pozri v tomto zmysle rozsudok Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný, bod 78).

Aj keď podľa týchto zásad nesie dôkazné bremeno Komisia alebo dotknutý podnik či združenie podnikov, skutkové tvrdenie, o ktoré sa účastník konania opiera, si môže svojou povahou vyžadovať vysvetlenie alebo odôvodnenie zo strany druhého účastníka konania, a ak tie nie sú poskytnuté, je možné dospieť k záveru, že dôkazné bremeno bolo unesené (pozri rozsudok Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný, bod 79).

Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že povinnosť Všeobecného súdu EÚ odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno vykladať tak, že zahŕňa aj povinnosť detailne odpovedať na každé tvrdenie, ktorého sa navrhovateľ dovoláva, najmä pokiaľ nie je dostatočne jasné a presné a nespočíva na podrobných dôkazoch (pozri rozsudky zo 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, Zb. s. I-1611, bod 121; z 11. septembra 2003, Belgicko/Komisia, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 81, a z 11. januára 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, C-404/04 P, bod 90).

Porušenie zásady proporcionality

V tejto súvislosti totiž Súd prvého stupňa pripomenul, že Súdny dvor v rozsudku z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 255 a 312), rozhodol, že Komisia nie je povinná vypočítať pokutu zo súm založených na obrate dotknutých podnikov, ani nie je povinná v prípade, ak sú pokuty uložené viacerým podnikom zúčastneným na tom istom porušení, zaistiť, aby ňou vypočítané konečné sumy pokút uložených podnikom odrážali všetky rozdiely medzi nimi, pokiaľ ide o ich celkový alebo relevantný obrat.

V súlade s vyššie uvedeným ESD odvolanie zamietol.

Viac informácií:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=sk&jurcdj=jurcdj&newform=newform&docj=docj&docop=docop&docnoj=docnoj&typeord=ALLTYP&numaff=&ddatefs=14&mdatefs=6&ydatefs=2010&ddatefe=21&mdatefe=6&ydatefe=2010&nomusuel=&domaine=&mots=&resmax=100&Submit=Rechercher>